

РЕШЕНИЕ

№ 539

гр. Русе, 19.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кристиан Б. Гюрчев

при участието на секретаря Веселина Л. Георгиева
като разгледа докладваното от Кристиан Б. Гюрчев Административно наказателно дело № 20224520200634 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Т.С. против Наказателно постановление № 628449-F628503/17.03.2022 г., издадено от директор а на Офис за обслужване – Русе в ТД на Национална агенция за приходите, с което на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ на жалбоподателката е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 500 лева за нарушение на чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ.

В жалбата се навежда съображения за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление, тъй като в процесния случай са били налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, но въпреки това АНО не е квалифицирал нарушението като маловажен случай. На следващо място се сочи, че АНО е наложил санкция в размер неотговарящ на тежестта на нарушението и при неотчитане смекчаващите вината обстоятелства. В тази насока в условията на алтернативност се моли обжалваното наказателно постановление да се отмени или, ако съдът не възприеме така изложеното, наложената санкция да се намали в рамките на предвидения от законодателя минимум.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно призовано, не се явява и не

изпраща представител.

Административнонаказващият орган, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Елена Трайкова, която моли жалбата да се остави без уважение като неоснователна. В хода на пледоарията си излага подробни съображения касателно правилността и законосъобразността на обжалваното наказателно постановление, доколкото жалбоподателката не оспорва, че е осъществила нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната □ отговорност. Акцентира на обстоятелството, че жалбоподателката има публични задължения, които не погасява доброволно, като в тази връзка е било образувано изпълнително производство по реда на ДОПК, което обосновава и налагане на санкция в максимален размер. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Районна прокуратура – Русе, редовно призована на основание чл. 62 от ЗАНН, не изпраща представител.

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице, по отношение на което е ангажирана административнонаказателна отговорност, подадена е в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН – жалбоподателката е получила препис от наказателното постановление на 31.03.2022 г., а жалбата е подадена на 13.04.2022 г., касае подлежащо на съдебен контрол наказателно постановление, поради което се явява процесуално **ДОПУСТИМА** и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество:

Съдът, като съобрази ангажираните от жалбоподателя фактически и правни доводи, прецени събраните по делото доказателства и извърши служебна проверка на обжалваното наказателно постановление съгласно изискванията на чл. 314 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

В периода 2018-2020 г. жалбоподателката Т. СТ. СТ. била санкционирана за нарушения на данъчното законодателство, като в тази връзка били издадени и Наказателни постановления с № 486962/02.01.2020 г., № 336523/10.05.2018 г., № 336512/10.05.2018 г. и № 336511/10.05.2018 г.

Същевременно във връзка с натрупани публични задължения, които жалбоподателката С. не изплатила доброволно, било образувано и принудително изпълнително производство по реда на ДОПК за събирането им.

На 05.08.2021 г. свидетелката В.Л. – старши инспектор в ТД на НАП-Варна, офис Русе, извършила проверка в информационната система на НАП, в хода на която установила, че жалбоподателката Т.С., като лице, което е получила доходи от трудови и извънтрудови правоотношения в размер на 19 789,80 лева, не е изпълнила задължението си да подаде годишна данъчна декларация за облагаемия си доход през 2020 г. в компетентната ТД на НАП, а именно ТД Варна, офис Русе в срок до 30.04.2021 г., включително.

Съобразявайки гореизложеното, свидетелката В.Л. приела, че с поведението си, изразило се в неподаване на годишна данъчна декларация за облагаемия доход през 2020 г. в срок до 30.03.2021 г., включително, жалбоподателката С. е осъществила нарушение на разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ, като в тази връзка съставила и АУАН № F628503/23.09.2021 г. Жалбоподателката С. го подписала без възражения, като такива не били депозираны и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН № F628503/23.09.2021 г. било издадено и оспореното наказателното постановление, с фактическо описание и правна квалификация на деянието, идентични с тези, съдържащи се в АУАН-а, като на жалбоподателката на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ била наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 500 лева.

Жалбоподателката С. подала горепосочената декларация в ТД Варна, офис Русе, по електронен път на 19.05.2021 г., като била заведена с вх. номер 1800И0376510/19.05.2021 г.

До приключване на съдебното следствие жалбоподателката С. не заплатила дължимия данък в размер на 1304 лева, начислен във връзка с така декларираните доходи.

Фактическата обстановка беше установена от съда след преценка на приложените и приобщени към делото по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства – АУАН № F628503/23.09.2021 г., НП № 628449-F628503/17.03.2022 г., наказателни постановления с № 628449-F628503/17.03.2022 г., № 486962/02.01.2020 г., № 336523/10.05.2018 г., № 336512/10.05.2018 г., № 336511/10.05.2018 г. и справка за общите задължения, както и гласни доказателства, приобщени чрез разпит на свидетелката В.Л. - актосъставител.

Изброените доказателствени източници са логични, непротиворечиви, взаимно допълващи се и следва да бъдат кредитирани в цялост, тъй като не

разкриват противоречия и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

От горепосочената доказателствената съвкупност по категоричен начин се установяват както авторството на деянието, така и механизма на осъществяването му.

От представените наказателни постановления се установява, че преди осъществяване на процесното нарушение жалбоподателката С. е била санкционирана за нарушения на данъчното законодателство.

От представената справка за публични задължения е видно, че към момента на изготвянето □ жалбоподателката С. дължи на фиска сума в размер на 6985,26 лева.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 във вр. с чл. 84 от ЗАНН във вр. с чл. 314 от НПК в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

След извършване на дължимата служебна проверка съдът приема, че АУАН-ът и НП са издадени от административни органи, разполагащи с материална и териториална компетентност съгласно чл. 85, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДФЛ, в който е предвидено, че АУАН-ите се съставят от органите на НАП, а НП се издават от изпълнителния директор на НАП или оправомощено от него лице. Видно от приложената по делото Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. НП е издадено от оправомощено от изпълнителния директор на НАП лице, а АУАН-ът е съставен от старши инспектор по приходите в ТД на НАП-Варна, офис Русе.

Съдът констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 от ЗАНН.

В конклетния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН срок от извършване на нарушението, респективно от откриване на нарушителя. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в шест месечния срок. Ето

защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Съдът констатира, че при съставянето на акта и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са предпоставка за отмяна на НП само на това основание.

На следващо място съдът приема, че жалбоподателката Т. СТ. СТ. е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушението на чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ, за което е ангажирана и административнонаказателната отговорност.

Разпоредбата на чл. 50, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ въвежда задължение за местните физически лица да подават декларация по образец за придобитите през годината доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа и с данък върху годишната данъчна основа по чл. 28 от ЗДДФЛ.

Съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ горепосочената данъчна декларация следва да се подаде в срок до 30.04. на годината, следваща годината на придобиване на дохода.

По делото не е налице спор, че за жалбоподателката С., като данъчно задължено лице по смисъла на чл. 3 от ЗДДФЛ, доколкото последната е получила доходи от трудови и извънтрудови правоотношения през 2020 г. в размер на 19789,80 лева, е възникнало задължение да подаде данъчна декларация по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ. На следващо място не е спорно и че жалбоподателката С. не е изпълнила това задължение в законоустановения срок, а именно до 30.04.2021 г., включително, осъществявайки по този начин от обективна страна състава на нарушението на чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ. За съставомерността на нарушението е без значение, че след изтичане на срока жалбоподателката е подала процесната декларация.

Деянието е осъществено при форма на вината непредпазливост по смисъла на чл. 11, ал. 3, тъй като жалбоподателката е могла и е била длъжна да знае, че задължението за подаване на декларация следва да се изпълни в законоустановения срок, както и да положи необходимите условия за узнаването му.

Санкционната разпоредбата на чл. 80 от ЗДДФЛ предвижда за физическите лица, които не са подали в срок данъчна декларация по този закон,

административно наказание „Глоба“ в размер до 500 лева. В процесния случай административнонаказващия орган е наложил санкция в максимален размер, като се мотивирал с обстоятелството, че жалбоподателката С. е била санкционирана и преди процесното нарушение за нарушения на данъчното законодателство, както и че има натрупани публични задължения, които не погасява доброволно. Съдът изцяло споделя становището на АНО, че в процесния случай се констатира множество отегчаващи вината обстоятелства, като единственото смекчаващо вината обстоятелство е че, макар и след изтичане на срока, жалбоподателката С. е изпълнила задължението си и е подала процесната декларация. Въпреки това, съдът счита, че това обстоятелство не би могло да обоснове налагане на санкция в по-нисък размер, доколкото жалбоподателката С. не е изпълнила задължението си да внесе дължимия данък, което видно и от представената справка не се явява изолиран случай, а по-скоро практика.

Настоящият съдебен състав не споделя изложеното от жалбоподателката С., че в процесния случай следва да намери приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл. 28 от ЗАНН за „маловажни случаи“ на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. За маловажен случай следва да се приеме това административно нарушение, което с оглед липсата на вредни последици или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид (аргумент от чл. 93, т. 9 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН). Настоящият случай не е такъв, доколкото по делото се представиха доказателства, че жалбоподателката С. е била санкционирана четири пъти за нарушения на данъчното законодателство, както и че последната системно не изплаща доброволно задълженията си към фиска, като в тази връзка е образувано и изпълнително производство по реда на ДОПК.

С оглед на гореизложено, съдът приема, че жалбата се явява неоснователна, поради което обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

По разноските:

Предвид изхода на делото и съобразявайки разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 във вр. с ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът счита, че искането на АНО за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение се явява основателно. В тази връзка Т.С. следва да бъде осъдена да заплати на Национална агенция по приходите сумата в размер на 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 във вр. с ал. 9 във вр. с чол. 58д, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА против Наказателно постановление № 628449-F628503/17.03.2022 г., издадено от директор а на Офис за обслужване – Русе в ТД на Национална агенция за приходите, с което на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ на Т. СТ. СТ., с ЕГН:*****, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 500 лева за нарушение на чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ във вр. с чл. 50, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ, като **ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА Т. СТ. СТ., с ЕГН:*****, да заплати на Национална агенция по приходите сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – Русе в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____